

De nacht heeft zijn geheimnisvollen sluier over het aardrijk uitgespreid. Daarboven flikkeren de eeuwige sterren als flonkersteenen op diep blauw fluweel. Wolken, met zilver omrand, drijven hoog door de lucht en floersen nu en dan het licht der maan. Bij poozen steekt er een frisch windje op en speelt met het spichtig gebladerte der knotwilgen, welker knoestige stammen in de schemering de gril- ligste vormen vertoonen ; en dan ruischt het riet, dat aan den over- kant het moeras omzoomt, als bewogen zich geheimzinnige wezens tusschen de hooge, gelende halmen ; de krekkel zingt tusschen het gras en bijwijlen weerklinkt in de verte de schreeuw van den nachtuil.

Twee mannen bevinden zich op de baan en vervorderen langzaam hunnen weg.

Het nachtelijk uur en de eenzaamheid der plaats schijnen hen niet tot ingetogenheid te stemmen, want zij praten luid.

— Wel, Dokus, spreekt de eene, hoe vindt gij het avontuur?

— Om u rechtuit mijn meening te zeggen, antwoordt de andere met gedempte stem, ik lag liever in het hooi in den stal bij boer Stansen!

— Bloodaard!

— Indien ik armen aan 't lijf had zooals de uwe, zou ik waar- schijnlijk er anders over denken!

— Maar gij hebt toch mijn zwaard, waarmede gij u desnoods kunt verdedigen.

— Ik zou er niet veel mede verrichten. Dat ding is veel te zwaar en hangt me al langer hoe meer als een brok lood aan de heup! 't Is geen herderstaf, hoor!

— Wilt ge ruilen met mijn stok?

JAN ZONDER VREES

door C. DE KINDER

uitgave van L. OPDEBEEK Antwerpen

De Wonderlijke lotgevallen

VAN

JAN ZONDER VREES

EEN XVe EEUWSCHE VERTELLING

PENTEEKENINGEN VAN EMIEL WALRAVENS